

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN, J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,
W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE,
M. ELION, C. J. BOUTEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.
No. 21.

Donderdag
11 Maart '15.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

1093 Ingeschrevenen geven te samen f 18,02⁵.

Inhoud

Delftsch Studenten-Corps.

Aan Anonymus, door E. v. G., met Noot van de Redactie.
Aan den Wilde „Anonymus”, door Joe.
Finantiële „Verplichtingen”, door W. M. G.
Weekverslag.

Delftsche Studenten-Bond.

D. S. D. C. „Logika”. Vergadering op Donderdag 25 Febr. '15,
door N. J. D.

Gedachten en Gedichten.

Dagboek, door R. S.
Tomas Carlyle, door J. F. R., met Noot van de Redactie.
Voor de Rechtbank, door „Opmerker”.

Ingezonden.

„Onze Vloot”, Afd. Delft en Omstreken, met onderschrift van
de Redactie.

Mededeelingen.

Verantwoording collecte voor het Kon. Nat. Steun-Comité.
Nederl. Vereeniging „Onze Vloot”.
Algemeen Nederlandsch Verbond.

Correspondentie.

Technische Hoogeschool.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Aan Anonymus.

Motto: *Ik gebruik geen motto, als ik niet iets toepasselijks weet.*

Toen ik Uw stuk gelezen had, waarde Anonymus, vroeg ik mezelf af, wat wil die man eigenlijk beweren; ik kon er werkelijk niet uit wijs worden. Ik las Uw pittige en schoongestelde regelen nog eens over, ik poogde een draad van het betoog te vatten of wel de reden te begrijpen, die U er toe gebracht had, dit stuk te schrijven. Maar, helaas tevergeefs. Tenzij ik moet concludeeren dat het uitsluitend uit jacht naar copy, door drijven van de redactie is ontstaan. Want werkelijk, dat een bezuinigingsman U op grond van het feit dat U een Laga-truitje bezit voor een partij-genoot zou aanzien, is gewoonweg absurd.

Daarom, hooggeachte onbekende, wees zoo goed mijn afgestompte en vermoeide hersenen te hulp te komen en mij antwoord op mijn vragen te geven.

Uw persoon wordt mij daarom al zoo raadselachtig, omdat U blijkbaar nu pas (na 't stuk van „de heeren A. A.” tweemaal gelezen te hebben!) tot de ontdekking bent gekomen, dat er een bezuinigingspartij bestaat. De senaat-Roëll met zijn bezuinigingsverslag heeft U dus blijkbaar niet meegemaakt.

De kennismaking met die partij schijnt U echter te zijn bevallen, U verklaart U direct voor bezuiniging. De logische consequentie er van schijnt U echter nog niet aan te durven. Er is toch immers om een bezuiniging in te voeren een meerderheid nodig en die is slechts te bereiken door principieel de bezuinigers te steunen. Als U het stuk goed gelezen had, zoudt U begrepen hebben, dat juist het doel van de bezuinigingspartij is, voor de geschiktsten den weg vrij te maken.

U schijnt het echter noodig te vinden Uw meeninkje, dat een onderdeel is van de bezuinigingsidee, nog eens speciaal kenbaar te maken.

Voor 't overige bent U het er in dezelfde alinea geheel mee eens. Hoe bekrompen dus om Uw kleine aanmerkingetje op te blazen tot 'n stuk dat de indruk maakt, tegen de bezuiniging gericht te zijn.

Tot zoover kon ik dus nog eenigszins uit Uw betoog wijs worden. Daarna loopt 't echter geheel spaak. Laat ik even de volgende zin aanhalen:

„Maar, mijnheer, gij zijt „je reinste idealist” en toch zijn Uwe idealen bevredigd, ieder kan almanak-redacteur worden, maar ik geef U toe, dat de studentenmos, den redacteur, uitgaven afdwingt.” Gij zijt er met verbluffende ijver in geslaagd Uzelf in dit kleine zinnetje twee keer tegen te spreken. Ge spreekt van idealist, wiens idealen bevredigd zijn en die dus geen idealist is, maar toch weer wel een, omdat gij toegeeft, dat zijn idealen niet bevredigd zijn, immers de mos dwingt uitgaven af. In de volgende zin: „Indien gij de 5 geschiktste redacteurs gevonden hebt” enz., beweert gij nu zelf dat wij die zoeken, en gooit ge dus Uw aanvalletje van de vorige alinea weer omver. Dan vertelt gij dat er kans is, dat de Anti-partij hare finantiële voordeelen zal laten varen, maar mijn waarde, dan is ze toch geen Anti-partij meer! Met Uw Duitse aanhaling weerlegt U opnieuw Uw eigen aanmerking op de bezuiniging; maar enfin, dat is tenminste een aanhaling en deze behoeft evenmin als een motto à propos te zijn. „Geloof gij heer Anonymus ¹⁾ dit? Ik niet.”

Resumeerend zien we dus dat U geheel en al een voorstander bent van de bezuiniging.

Maar, tot mijn groote bevreemding, bemerk ik, dat gij Uw pas ingenomen standpunt in de volgende alinea weer verlaat. Hoe moet ik dit uitleggen? Als staan boven de partijen of als schommelen er tusschen?

Wat brengt die kok van Van der Pijl U toch in een lastig parket! Trouwens, wie belet U, dagelijks het exquisite genot van zoo'n dineetje deelachtig te worden? Wat het gastheer spelen betreft, hoe weinig egoïst, terwille van eenige anderen twee dagen achter elkaar hetzelfde te eten. Dat is toch immers Uwe bedoeling, niet waar?

Ondanks het feit, dat U het in de laatstgenoemde alinea niet met de bezuiniging eens zijt, vindt ge het noodig U in de daaropvolgende weer wel als een voorstander er van uit te spreken en zelfs weerlegt ge daarin een der argumenten tegen de bezuiniging! In trouwe, is dat het eenige argument tegen de bezuiniging, dat U vinden kunt? Daarna wilt gij Uw standpunt boven alle partijen nog nader argumenteeren door „.....”

Wat heerlijk voor U, dat U nog een ideaal gevonden hebt voor hen, die niet de kwaliteiten hebben om tot één der partijen te kunnen worden toegelaten.

Ik geloof U gaarne (maar wat moet ik eigenlijk gelooven?)

¹⁾ Deze verandering is van mij.

E. v. G.

NOOT VAN DE REDACTIE.

Geloof in de eerste plaats, geachte heer E. v. G., dat de redactie met het stuk van Anonymus niets te maken heeft, en dat het niet ontstaan is uit een drijven naar copy.

Wat ge verder gelooft gaat ons minder aan het hart.

REDACTIE.

Aan den Wilde „Anonymus”.

Laat ik maar ronduit mijn groote bewondering uiten voor Uw prachtig stuk. Dat was een massief stuk werk, met aanhalingen in 't Duitsch, neen maar! En welk een schitterende stijl spreidt U ten toon! Het mooist vond ik echter de compositie van Uw artikel: Welk een inleiding, hoe schoon en enthousiast: „een corpsbroeder” die U tegenkomt! Welk een heerlijke eenheid in dat corps: allen broeders. U schrijft zeer wel „het leven is een paradox”.

O! ik ben het zoo roerend met U eens, dat partijmensen aan begripsvernauwing lijden; maar U — en nu heb ik medelijden met U, arme onpartijdige Wilde — U lijdt in Uw groot rechtvaardigheidsgevoel aan een alles-inslokkende begripsverwijding. U kunt niets vasthouden in Uw brein, het loopt er allemaal uit door de wijd opengesperde muil van Uw berip.

Een geniaal mensch vind ik U met Uw opschrift en Uw motto, wat zeg ik: een *genie*; maar ach! — en dat vind ik zoo treurig, mijn beste anonymus — genie grenst aan waanzin. En ik ben bang dat Lombroso gelijk had, en dat U niet heelemaal toerekenbaar zijt.

Toch! Uw stuk is een schoon en meeslepend geheel. Ik kreeg de visie van een naakte jongeling met lange slierarmen, dunne, pezige beenen en een scherp-geteekend profiel; hoe hij balken aandroeg en planken, en deze op elkander hamerde, en timmerde dat het een lust was, zoo maar aan den openbaren weg — en och arme! hij had niets aan dan een Laga-truitje en hij bibberde van de kou. Hij had veel bekijks van voorbijgangers, maar niemand nam hem gelukkig „au serieux”.

En nog een andere visie kreeg ik van diezelfde jongeling: hij zat vastgeklonken in een ijzeren kolder, en hij trok zichzelf aan de ooren en schreeuwde uit alle macht, dat hij een vrij man was en zich niet wilde laten ringelooen door principes — en hij wist niet, de arme, dat er geen principes waren, dat hij zichzelf gevangen hield binnen de banden van klein-zielige conventie, en dat zijn eigen vrees voor niet-persoonlijkheid hem bij de ooren trok. Toen ik dat zag had ik medelijden met den jongeling, en ik betreurde zeer zijn smartelijke afdwaling van het gezond-verstandelijke en zuiver gevoelde. O! gij allen, die dit lezen zult, mijn zeer beminde corpsbroeders, ziet hoe treurig en gansch niet profijtelijk het is een Wilde te zijn. Welk een onrust, welke schommelingen van den ziele-balans, welke tot niets leidende bewegingen in geen enkele richting! O! droeve, al te droeve afdwaling van den Wilde.

De Wilde is een geestelijke wilde; wel kan hij chic gekleed gaan — want zoo verscheen mij de jongeling met rijbroek, rijlaarzen en rijzweep, en hij droeg een zeer elegante hoed (het was een mooie jongeling) — maar „al draagt een aap

En dan komt het heerlijkste, het fijnste, het meest exquisite: een dineetje bij van der Pijl. O! zaligheid der zaligheden.

Ik ben geroerd tot in het diepste van mijn ziel, als ik denk aan het zeer hooge genot van een mooi versierde tafel met schemerlicht door groen-zijden kappes, — de gelaten der menschen van een voorname bleekheid bij dit licht —, en rond de tafel de heeren in rok. 't Zijn er slechts weinigen, de uitverkorenen, maar o! wonder, de naakte jongeling van het Laga-truitje is er ook bij; en hij is niet naakt nu, en timmert niet, maar in sierlijke wendingen beweegt hij het hoofd en laat de melodieuze stemmen der anderen glijden langs zijn welverzorgde ooren. Hij leek wat op Piedewie, de jongeling.

Plotseling boog hij den scherpen roofdierkop vooruit, zijn mond hilde open: hij zou spreken gaan — een afschuwelijk gekrijsch! — de visie was verbroken! — — —

O! droom, die niet duren kon, gij zijt nu voor eeuwig voor mij verloren.

O! treurige en leege werkelijkheid, gij geeft mij niets; en arm en eenzaam tijd ik door het leven —. Maar U ben ik dankbaar, mijn geniale gek, mijn welbemende Anonymus, om het genot en de zaligheid, die gij mij geschonken hebt.

JOE.

Finantieele „Verplichtingen”.

Het is vanzelf sprekend, dat officieel geen finantieele eischen aan een almanak-redacteur worden gesteld. — En toch bestaan die eischen —, ja vormen zelfs voor velen, die overigens voor die functie uitnemend geschikt zouden zijn, een beletsel, hetwelk hun verhindert zich beschikbaar

te stellen. Bij de samenstelling van de Almanak-redactie, van wier oordeel en inzicht veel kan afhangen, aan wie wordt toevertrouwd de ingekomen bijdragen te beoordeelen en te schiften; en die onze Almanak zal moeten maken tot de typische uiting van ons Corps, waarin ieder iets van zijn eigen omgeving weerspiegeld vindt; bij de samenstelling van die Commissie dient ernstig onder de oogen gezien te worden, dat het doel, n.l. *een zoo goed mogelijke Almanak*, slechts bereikt kan worden, indien inderdaad *de beste krachten* in de redactie zitting hebben. Dit is onmogelijk zoolang de niet-officieele door koning „Mos” gestelde eischen aan het lidmaatschap verbonden zijn. Zoolang die lasten bestaan, is de kring waaruit de redactie gerekruteerd kan worden te klein om tot een redactie, bestaande uit prima krachten uit alle kringen van ons Corps te geraken.

Reeds de vorige redactie heeft naar vermindering der kosten gestreefd. Er kan echter nog veel meer in deze richting worden bereikt. Maar wil dit gebeuren, dan moet de nieuwe redactie ernstig overtuigd zijn van de noodzakelijkheid van bezuiniging.

Niet-gemobiliseerde Delftenaren, bij de a. s. verkiezingen kunt gij toonen, dat bij U niet de saaie kan-mij-niet-schelen geest heerscht. Niet Jan Salie bleef achter, maar een krachtig stel menschen, wien het ware Corpsbelang duidelijk voor oogen staat. U kunt uw makkers, die gemobiliseerd langs liniën en grenzen liggen, laten zien, dat *gij*, ook zonder hen, verouderde instellingen op kunt ruimen, dat *gij* de strijd aan kunt binden tegen een ingekankerde mos.

De wereldkrijg moest de volkeren wakker schudden, om aan te toonen welk een verouderde instelling de Europeesche diplomatie was. Wij hebben geen oorlog noodig! Er zijn genoeg heldere frissche krachten, die de verkeerde rotte plekken in onze samenleving zien en kunnen verwijderen!

Daarom — op ten strijde voor de afschaffing van de verplichte finantieele lasten van het Almanak-redacteurschap! Op voor de waarachtige Corpsbelangen!!

Fort Liebrug.

W. M. G.

Weekverslag.

Schrik niet gij lezer, door deze onverwachte emotie, door deze herinnering aan betere tijden, toen nog iedere week een weekverslag waard was, want heusch, dit verslag zal kalm en netjes zijn, gelijk het feest waarover wordt geschreven.

's Middags een strikje! bloemen!

Oh, ongekende weelde van pre-mobilisatietijdperk. Een luxe van alles weer goed makende verteringen.

Leveranciertje wilde geld,
V. d. C . . . s een groote held.
Het advocaatje had een strop,
Kreeg van den deken op zijn kop.

Werkelijk er waren wel eerste-jaars, en het bestuur was zeer humaan.

Goed voorgaan doet goed volgen.

Couranten zijn zeer brandbaar. Petroleum ook.

K. v. S., die mooie jongen
Is er ook maar doorgesprongen.
Zijn schoeisel vatte bijna vuur
En zijn teint! . . . hè, wat zuur.

In navolging van H.H. Studenten organiseerde het Delftsche garnizoen een feestelijke brandstapel.

De krantenverbranding werd voor de kazerne verder gevierd. Straatstenen zijn niet te blussen, vooral als ze niet branden.

In een auto, in een auto,
Stap maar in en je bent er zoo,
Ook een auto kan goed spuiten.
Ja zelfs door de ruiten.

Nog een oud rijmpje:

Daar ginds komt de stoomspuit v. Leeuwen weer aan,
De boel heeft al uren
In laaie gestaan enz. . . .

Zie S.-W. 5 Dec. 1913.

Ga je mee naar de kroegjool, de kroegjool, de kroegjool, We houden er wel van zuurkool, van zuurkool, van zuurkool. Hij kreeg hem toch gelukkig terug.

Tot slot een vergelijking tusschen alle Delftsche spuiten bij elkaar en de groote Haagsche: Wel, het waren net een stel straatjongens, die tegen de ramen maar we zouden netjes blijven.

Delftsche Studenten-Bond.

D. S. D. C. „Logika.”

Vergadering op Donderdag 25 Februari 1915.

De heer H. Zoustra hield een lezing over „De Vredesidee.”

Spreker begon met op te merken, dat, terwijl vroeger, in de oude tijden en de middeleeuwen de menschen de oorlog als iets schoons en iets noodzakelijks beschouwen, het een feit is, dat tegenwoordig een groot aantal menschen uit de beschaafde landen voorstanders van de vrede zijn.

De arbeid wordt beschouwd, als de maatschappij voort te helpen, terwijl de oorlog verspilling van arbeidskrachten geeft en vernietigt wat in de loop der tijden door zware arbeid is opeengehoopt.

Spreker vroeg zich af, wat de oorzaken kunnen zijn van deze, naar vrede verlangde publieke opinie. Over het algemeen zal dit weinig het gevolg zijn van zuivere naastenliefde, maar meer van het individueel nadeel, dat men van den oorlog ondervindt.

Het veldwinnen van de vredesidee in den laatsten tijd is voor het grootste deel het gevolg van maatschappelijke omstandigheden en mag maar voor een klein deel worden toegeschreven aan de meer hooge beweegreden van mensche-lijkheid.

Verder zal de vredesidee voortgang vinden door de algemeene ontwikkeling, het internationalisme, de moderne wijze van oorlogvoeren, die bloedig leelijk en duur is en het ontstaan van ongelof en twijfel op godsdienstig gebied.

Terwijl vroeger de humaniteit tegen den oorlog en het egoïsme — dat veel zwaarder woog — er voor was, en dus oorlog gevoerd werd, zijn tegenwoordig en humaniteit en egoïsme voor de vrede, zoodat de publieke opinie over het algemeen sterk vredelievend is.

Van het, naar aanleiding van deze rede volgend debat werd een druk gebruik gemaakt, zoodat voor de gebruikelijke improvisaties geen tijd overbleef.

N. J. D.

Gedachten en Gedichten.

Dagboek.

25 Sept.

(23 Sept. 3 Eng. kruisers getorpedeerd).

Zeer ver dreef de Weste wind het water het strand op; met groote heftigheid kwamen de golven aanrollen; sloegen met breede lang gerekte kam in de branding over, zoodat de witte schuimvlokken hoog de lucht in gingen en rolden dan het strand op; ons telkens noodzakende het duin een eindweegs op te vluchten. Dan trok het water vliegensnel terug, het zand vuil groezelig mee nemende in zijn zuiging. Zoo nu en dan verlichtte een zonnestraalbundel uit het voortjagende wolkengewelf de schuimende zee met het witte duin op wier toppen het beetje helm groen afstak. — Een grootsch fantastisch gezicht. — Met luid vleugelgeklap vlogen de meeuwen over onze hoofden — dan rondkringende boven het water... Zeker en veilig in hun element van water en wind. —

Wild tolde het scherpe duinzand de hoogte in, en glee-acht vlijend het duin weer af. —

Veel wrakhout; kisten en flesschen drevon in het water op en af; zich dan eindelijk vastzettende in het zuigende en vullende zand.

Bij paal 5 stond een man die tuurde in de zee; strak en kalm. Even maar wenkte hij ons en duidde op een hoog-aankomende golf waar iets zwaar drijvends zichtbaar werd — toen bij het vallen... zagen we langzaam boven komen een bleek mannenhoofd — daar kwam het weer; een arm stak boven alles uit, als om te grijpen een houvast.

Een nieuw aanrollende baar noodzaakte ons het duin op te springen — toen ze af liep lag een eindweegs het strand op het lijk van een man, de knieën hoog opgetrokken, met de armen wijd uit.

Zacht wiegelde het hoofd wat heen en weer door het naloopende water — nog even bewogen zich de handen met krampachtig gekromde vingers — toen lag het stil.

Welk een troosteloze aanblik; die jonge Engelschman met zijn bleek berustend gezicht — die reeds wist wat

sterven was — het levensraadsel waaraan niemand gaarne denkt. — —

Stil ruischte de zee; als klaagde ze — de trouwelooze — en aanhoudend kwamen nieuwe brekers, zich hoog ophef-fende in de branding om nog even te zien hun werk.

Stilzwijgend gingen we — in die stemming die het goede bevordert; en het leven in betere vorm laat zien dan het vele verkeer in den Haag met zijn nasleep. —

Druk was het in Centraal bij de vroolijke toonen der strijkjesmelody, dat de juffr. in rok zoo aardig dirigeert, druk was het overal. De Haagsche dames — vooral de demi-mondes, schenen te wedijveren wie het chiquet zich klee-ede; de langste rokspleet droeg of de kortste pasjes maakte; vele heeren trachtten elkaar de loef af te steken in het elegantste verdraaide kromme of deftigst-bezadigdste loopen. — In Fürst ging het jolig toe; waar het roode strijkje boven speelde, Kitty en Jim zich vermaakten en Jim om chauffeur riep — zijn betiteling voor kellner.

Ook hier is veel levenswijsheid op te doen. —

R. S.

Tomas Carlyle.

Een sterke persoonlijkheid, een man uit één stuk, door en door eerlijk tegenover zich zelf en anderen, eenvoudig, maar met zeldzame diepte, helder en origineel; zo treedt hij ons voor de geest, als de zinnen van zijn geweldig proza op ons aangolven, als wij geboeid worden door de diepe inhoud, en getroffen door de originele, krachtige stijl en sombere kadans, die er in de zinnen ligt.

Eén zin zegt soms meer dan een geheel hoofdstuk van een ander boek.

Wat een geestkracht straalt er uit zijn werken, wat een zeldzame grootheid van ziel ligt er in!

Hij moet een somber man geweest zijn, sober levend zijn eigen diep innerlijk leven, eenvoudig in alles wat hij deed. Iemand, die zijn indrukken innerlijk verwerkte, die uiterlijk gelijkmoedig, des te dieper en fijner voelde. Een man als het landschap, waarin hij geboren is, somber maar van eenvoudige, diepe, soms overweldigende schoonheid. De natuur moet veel voor hem geweest zijn, dit blijkt uit alles. Een man, stel ik me hem voor die zelden heftig was, maar wiens heftigheid een geweldige kracht en zelfbeheersing deed voelen. Zijn proza behoort tot het beste dat ik ken, het spreekt tot ons gehele wezen, omdat het zo eenvoudig en in alle opzichten zo door en door eerlijk is. Steeds dwingt hij ons respect af, ook al zijn we 't niet met hem eens, omdat hij in alles eerlijk is, waar in zijn gehele wezen, groot in alles.

Carlyle leefde in de tijd, waarin men van de mechaniese natuurbeschouwing verwachtte, dat zij alles zou omvatten en verklaren.

Ook Carlyle maakte, als ieder denkend mens, deze periode in zijn individuele leven mee en met zijn logiese aanleg vrij heftig. Het is te begrijpen, dat hij er geen bevrediging in vond, toch heeft hij, geloof ik, er veel nut van gehad.

De geschiedenis verhaalt, hoe hij er eens op een wandeling toe komt aan die theoriën te twijfelen. Ik stel me voor, hoe hij daar gewandeld moet hebben te midden van dat woeste sombere landschap, eenzaam denkend en in zich zelf levend; hoe die natuurschoonheid op hem werkte, hoe hij kwam tot bewonderen van, en opgaan in die schoonheid. Daar voelde hij sterk het eigen ik, onafhankelijk zelfstandig staand te midden van dat alles. Hij voelde in hem iets, dat niet naar die wetten luisterde dat origineel, spontaan was. Hij zag dat zijn wil iets beheerste, dat *hij*; *zijn ik*, handelen kon.

Ik geloof dat ieder, die zo iets mee maakt volledig af-rekent met alle voorbarig, quasie-wetenschappelijk, materia-lisme al hoort er dan dikwijls ook een heftige strijd en een grote ziel toe.

Als buitengewoon sterke persoonlijkheid, was hij indivi-dualist in alles. Geen naam past voor hem; hij was niet speciaal wijsgeer dichter, historicus, socioloog, en toch alles tegelijk; er is één naam voor hem alleen; hij was Tomas Carlyle. Tegen over ieder en alles nam hij zijn eigen houding aan.

Tegenover de natuur stond hij niet als de bewonderende primitieve mens, niet als de koude wetenschaps man, maar als de diepvoelende met ontwikkelde rede begaafde mens, krachtig, eenvoudig en zelfstandig; maar soms diep ont-roerd, zich in gloeiende bewondering klein voelend.

Hij zocht zijn religie niet in natuurbewondering alleen,

maar in zijn eigen diepste innerlik in de eerste plaats. Arbeid was voor hem iets heiligs, volharden in het bereiken van het doel, en 't volbrengen van de taak, die hij zich zelf had opgelegd, was zijn heiligste plicht.

De grootheid van zijn ziel komt het best uit als hij staat tegenover zijn medemens. Met toewijding zoekt hij steeds naar het goede in ieder en de eerlike drijfveren van ieders handelen, niemand acht hij te laag om niet nog veel goeds te hebben.

Hij is overtuigd dat niets kan bestaan dat op leugen en bedrog berust en zoekt dus in al het bestaande het goede en edele, en tracht het slechte te verbeteren op nobele grote wijze.

Het onderscheid tussen goed en kwaad is de kern van zijn ethiek; het goede is bij hem steeds mooi. Hij zal steeds doen, wat hij goed acht, al kostte het hem alles wat hij bezat. Hij ziet als kern van de wereld, wat hij zelf in zich als 't hoogste voelt.

In het individu, in de held, ziet hij tenslotte de maker van het grote, goede en schone, kortom van al het originele wat ooit is voortgebracht; hij voelt zich met zijn helden verwant en begrijpt ze daarom zo goed.

De religie is voor hem de kern van held en wereld, de kunst, en welke vorm ook, de uiting daarvan.

Hij toont diep medelijden met de ongelukkige mensheid, maar verwacht alleen verbetering van het individuele en het gezonde, offerende altruïsme.

Als hij Dante's *Divina Comedia* verklaart toont hij ons hoe strijd en lijden iemand kunnen ontwikkelen tot iets groots, en zijn schildering en ontroering als hij Dantes Portret beschouwt, geven dit buitengewoon mooi weer.

Dat hij op natuurwetenschappelijk gebied soms wat heftig is tegen „de voorstelling van de Wereldmachine” moeten we niet hem, maar zijn tijd verwijten. Hij was zijn tijd ver vooruit maar zich hiervan niet bewust.

Ik gloof dat Carlyles werken voor iemand die iets in zich heeft, van 't geen Carlyle in zo hoge mate bezat, veel kunnen zijn, voor iemand die zich enigszins met hem verwant voelt, zijn ze van onschatbare waarde, daar hij er zelfstandig en crieties tegenover blijft staan, en de kans heeft iets te begrijpen van dat geweldig-eerlike, diep religieus voelen en denken van zijn grote, nobele geest.

J. F. R.

NOOT VAN DE REDACTIE.

De Redactie is niet verantwoordelijk voor fouten en inconsequenties in de spelling.

Voor de Rechtbank.

We waren ook zoo geschrokken!

Wie?

Nou . . . ik en 'n heeleboel anderen. U moet weten, of nee, U weet het natuurlijk (heel Delft is toen zoo méégeschrokken) dat er toen-die-keer, ineens, zoo zonder dat iemand het verwacht had zoo ontzettend veel voor die, u-weet-wel collecte gegeven is.

O, dat! Ja, maar daar waren toch 35 gulden bij, die „Onze Koloniën” gaf voor een lezing.

Ja ziet U, dat is wel zoo; maar zonder die was het toch nog zoowat 30 pop. Enne, dat vind ik wel wat hèèl veel. U begrijpt, zoo nu en dan 's een dubbeltje of 'n cent gooi ik en anderen er ook wel eres in; nou net vervelend dat het toen allemaal bij mekaar zoo veel is geworden. De menschen zoen gaan denken, dat we 't hier zoo erg royaal hadden. Zooals ik zeg, zoo 's een heel enkel keertje, als er net iemand in de gang loopt die het ziet, nou ja.

Ja, Ja! Je hebt natuurlijk de volgende keer er heel netjes voor opgepast om Je dubbeltje te geven?

Nogal wiedus! Ik denk zoo, als er nou ineens zoo véél zijn, die daaraan meedoen, dan kan ik m'n dubbeltje wel in me zak houën. Dat merkt toch geen mensch!

Alleen maar jammer voor Je, dat dit allemaal zoo bij elkaar is gekomen, en dat het zoo gemerkt is. Jij bent de schuldige, die gemaakt heeft, dat het totale bedrag van 30 op 16 gulden is afgezakt! Want Je moet niet vergeten: Wat Jij doet, doet een ander ook! Als Jij dus maar netjes Je dubbeltje blijft geven, doen de anderen dit ook. Heb je nog wat te zeggen?

Dat ik dat niet begrijp, ziet U!

Volg mijn raad maar op, en dan zul Je later wel begrijpen dat het zoo is. Nu kun Je gaan.

— — — — —

Hoofdschuddend gaat de schuldige heen.

Daar snapt hij niets van, zoo'n Rechtbank van het Gevoel. Een Rechtbank die zegt dat hij schuldig is (waarom zeggen ze niet liever, dat hij die 14 pop verschil van de armen gegapt heeft) en hem toch niet straft . . .

OPMERKER.

Een bijdrage tot de Psychologie der Massa.

ADVERTENTIEN.

Koninklijk Nationaal Steuncomité.

LOTEN

in de verloting van Kunstwerken en Kunstvoorwerpen die nu in 's GRAVENHAGE worden tentoongesteld, zijn verkrijgbaar bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33, aan het Bureau van dit Blad KOORNMARKT 62, en bij de boekhandelaren W. D. MEINEMA, Hypolitusbuurt en J. VIS Jr., Oude Kerkstraat.

Prijs Een gulden per stuk.

De trekking van de prijzen zal plaats hebben na de sluiting der tentoonstelling.

Bekwaam Teekenaar

BIEDT ZICH AAN

om werk voor H.H. Studenten te verrichten.

Brieven onder No. 6971, Bureau van dit Blad.

SCHRIJFMACHINES

in huur f 5.— per maand.

Bijzondere aanbieding in NIEUWE en GEBRUIKTE MACHINES tegen zeer lage prijzen.

A. J. PRINS, CHOORSTRAAT 4.

TIP TOP, Brabantsche Turfmarkt 65.

Van af heden verkrijgbaar alle soorten platen, zooals: Imperial, Wellington, Gem Victoria, ENZ., ENZ.

Uitsluitend bij mij verkrijgbaar de beroemde LEONAR PAPIEREN, in alle soorten en maten.

Vraagt onze TIP TOP-Ontwikkelaar.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 11 MAART 1915. No. 21.

Ingezonden.

De Vereeniging „ONZE VLOOT”, afd. DELFT, richt hiermede een oproep tot de Delftsche burgerij om ten behoeve van onze matrozen en soldaten aan de grenzen en in de forten, die niet kunnen profiteeren van de afwisseling in de grootere plaatsen van ons land, gaven ter ontspanning te willen afzonderen.

Men vergeet toch niet dat daar langs onze grenzen, geheel verspreid, veelal gelegerd in de kleinste gehuchten, in schuren en stallen, duizenden soldaten liggen en wie weet voor hoe lang nog!

Zij waken en wachten.

Nog hadden zij niet te kampen tegen den buitenlandschen vijand, maar wel worden zij besloopen door een anderen vijand: de verveling!

Die vijand moet bestreden worden met alle macht en wij moeten daarin krachtig helpen, juist ook om het moreel onzer troepen hoog te houden.

Er zijn al vele boeken, tijdschriften, spelen, enz. gegeven; er moeten nog vele, vele bij gezonden worden. In elk huisgezin is wat af te staan, soms zaken die men al heel gemakkelijk opruimt, en anders het een en ander wat een beetje moeilijker gaat.

Maar men sta iets af!

Wij noemen, behalve lees- en leerboeken, tijdschriften, open lucht- en gezelschapspelen (domino, halma, lotto, puzzles, speelkaarten) verder ook atlanten, wielrijders- of wandelkaarten, dictionnaires, geschiedenisboeken, muziek-instrumenten, teekengerij, oude schrijfmachines, houten pijpen enz., enz.

Men wil er een versnapering, bijv. in den vorm van tabak en sigaren of geld daarvoor, bij doen, des te liever!

Hoe meer ontspanning wij kunnen geven, hoe beter de stemming, hoe minder moedeloosheid, verveling en straffen.

Hoe uwe gaven bij onze makkers te krijgen?

De Vereeniging „Onze Vloot” zorgt er voor. Geen werk is haar te veel. Dag aan dag wordt, met een uitstekende organisatie, hard gewerkt in het bureau van het Hoofdbestuur in den Haag.

Wanneer de lezer nu slechts een briefkaart stuurt aan den secretaris van de afd. Delft, PH. DE KANTER, Haagweg 121 a, dan komt de bode de gereed gelegde goederen zoo spoedig mogelijk afhalen.

Onze makkers aan de grenzen, die zich bereid hebben te houden om met het beste wat zij bezitten ons eigen Nederland te beschermen, zullen U dankbaar zijn.

Het Dagelijks Bestuur:

Prof. Mr. J. H. VALCKENIER KIPS, Voorzitter.
Prof. J. KLOPPER, c.l., Onder-Voorzitter.
L. TIELENUS KRUIJTHOFF.
W. A. VAN LEEUWEN, w.l., Penningmeester.
PH. DE KANTER, Secretaris.

N.B. Mochten niet-leden der Vereeniging „Onze Vloot” van hunne instemming met haar werken willen doen blijken, door lid te worden (min. jaarlijksche bijdrage f 0.50) dan houdt de secretaris zich voor eene opgave warm aanbevelen.

Lezers van dit blad, ruimt uwe kasten eens op, hoe gemakkelijk kunt ge aan bovenstaand verzoek voldoen. Toont uwe instemming door een daad.

Redactie.

Wij vestigen tevens de aandacht op de bijeenkomst der Afdeeling Delft en Omstreken van „Onze Vloot”, op Dinsdag 16 Maart a.s. Men zie onder mededeelingen.

Red.

Mededeelingen.

Verantwoording van de collecte voor het
Kon. Nat. Steun-Comité.

Opbrengst van 4 en 5 Maart f 18,675.
J. ROTGANS.

Nederl. Vereeniging „Onze Vloot”.
Afdeeling Delft en Omstreken.

Bijeenkomst op Dinsdag 16 Maart a.s., in Stads Doelen.
Aanvang 8 uur.

Programma: Voordracht van den heer H. M. VAN BEMMELEN, oud-Zeeofficier, Voorzitter van het Hoofdbestuur van „Onze Vloot”.

Onderwerp: „Een en ander over onze Marine.”

Gevolgd door een bioscopische voorstelling, o.a. de volgende films: Onze Koninklijke Marine, In de haven, Aan boord, Naar zee, Manoeuvres.

Verder schietproeven met het nieuwste belegeringsgeschut der firma Krupp. Proeven met onderzeebooten.

Toegangskarten met programma kosteloos verkrijgbaar bij de Boekhandelaren W. D. Meinema, J. Vis Jr. en J. Waltman Jr.

Algemeen Nederlandsch Verbond.
Studenten-Afdeeling Delft.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. H. VAN ROSSEM,	Voorzitter.
Mej. H. J. VAN LUTSENBURG MAAS,	Onder-Voorzitster.
E. MAAS GEESTERANUS,	Eerste Schrijver.
D. TUTEIN NOLTHENIUS,	Eerste Penningm.
Mej. H. W. DE GROOT,	Tweede Schrijfster, Tweede Penningm.

Correspondentie.

R. S. — Wilt U in het vervolg uw papier slechts aan een kant beschrijven.

Technische Hoogeschool.

De promotie van den heer P. E. VERKADE t., op 5 Maart j.l., geschiedde *met lof*.

Afdeeling der Mijnbouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Mijningenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1915, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Professor Dr. H. G. Jonker, Instituut voor Mijnbouwkunde, Delft, vóór 1 Mei 1915.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 8 Maart 1915 Nos. 2565/1 en 2565/2 Afdeeling O., zijn voor het tijdvak van heden tot en met 31 Augustus 1915 benoemd tot assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan de Technische Hoogeschool A. J. van der Laan c.l. en J. H. Wiltson w.l.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 12 Maart. Gebouw voor K. en W.: Klassieke dansavond Angèle Sydow; 8 uur.

Diligentia: Tournée Mme. Dhayrmond: „Phèdre”; 8¼ uur.

Theater-Verkade: Die Haghespelers: „Pen”; 8¼ uur.

Schouwburg: Ned. Tooneel: „Pygmalion”; 8 uur.

Bouwmeester-Theater: „Het Spookhotel”; 8¼ uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 12 Maart. Groote Schouwburg: Rott. Tooneelgez.: „Antithese”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Plats Assortis vanaf f 1,00.**HORS D'OEUVRES VARIÉES.****Huzaren-, Haring-, Zalm- en
Kreeften-Salades.**Hoogachtend, **H. MEEUWS,**
Fijne Vleeschwaren en Delicatessen.
OUDE DELFT 111. - Telefoon 157.**GEVRAAGD: een
2e-hands perfect Teekentafel**1 M. bij 1,50 M., (tegen September of direct).
Brieven met prijsopgave onder No. 1571 Bureau v. d. Blad.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen**Sinaasappel- of Oranje-Limonade**

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.Aanbevelend, **W. DE HOOGH.****OUDE DELFT 120 - DELFT.**

Uitzending van Diners. Levering van Schotels.

1 portie NASSI-GORENG f 0,50.

1 JACHTSCHOTEL. . . f 0,50.

DINERS vanaf f 0,60.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 : Chr. F. RÜTER.**GEDENKBOEK**

VAN DEN

Europeeschen Oorlog in 1914,

onder toezicht van

W. A. T. DE MEESTER, Luitenant-Generaal,
met medewerking van bekwame autoriteiten, o.a.**Kapitein Q. H. H. VAN DOBBEN, Mr. S. DE MEESTER,****Dr. H. T. COLENBRANDER,****Generaal-Majoor H. L. v. OORDT, Mr. C. TH. KRABBE.****Compleet in 20 afleveringen à 30 cts.**Dit werk, dat nu reeds met een groot succes bekroond is,
wordt naar gelang der gebeurtenissen uitgegeven en belooft
een boek te worden van blijvende waarde, dat in ieders
bezit moet zijn.De intekening op dit werk is opengesteld bij de
Techn. Boekh. en Drukkerij J. Waltman Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35, DELFT.

Kleermakerij K. MOLENAAR Jr., Voorstraat 20.**Groote keuze Engelsche Stoffen.**1^e KLAS WERK.

BILLIJKE CONDITIËN.

CONCURREERENDE PRIJZEN.